

A ...-i Törvényszék felperes neve (felperes címe. szám, ...szám) felperesnek - az ... (fél címe szám) által képviselt alperes neve (alperes címe szám) alperes ellen, személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása iránt indított perében, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét ***e l u t a s í t j a .***

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- (harminchatezer) forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...-i Ítéltáblához címzetten a ...-i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben az alábbi tényállást állapította meg.

A ...-i Járásbíróságon --- felperes és felperes neve alperes, jelen per felperese között parkolási díj megfizetése iránt volt per folyamatban.

A alperes neve a ... számú végzésével, az ügy elintézéséből a ...-i Járásbíróságot kizárta, és az eljáró bíróságot a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

Az ügyben a ...-i Járásbíróság ... szám alatt hozott ítéletet, melyben kötelezte felperes neve alperest, jelen per felperesét, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 65.600.- forintot, és 21.150.- forint perköltséget. Az ítélet rögzítette, hogy az alperes a perben, ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a parkolási esemény alapján létrejövő szerződés jogszerűsége aggályos, alkotmányossági aggályok vannak, a felperesi követelés jogalapját képező joganyag alkotmányosértő. Becsatolta továbbá a ... számú határozatot, melyet a hozott, álláspontja szerint a ... döntés a többi érvénytelenségi okot ugyan nem orvosolta, de az vitán felüli, hogy a jelenlegi szabályozás már csak a felhozott két okból is alkotmányellenes. Kérte a bíróságot, forduljon Alkotmánybírósághoz, továbbá hivatkozott arra, hogy a felperesi szabályozás hiányos, alkotmányosértő, alul szabályozott, mulasztásos törvénysértésben van a jogalkotó, melyet legalább a felperes orvosolhatott volna megfelelő szabályozással. Nem létezik, illetve érvénytelen a felperesi ÁSZF. A jogszabálysértő rendelkezés mellőzése mellett akkor lenne elbírálni az ügy, ha részleges érvénytelenség lenne, de hivatkozott a fogyasztóvédelem szabályaira. Itt a szabályozás negatív hiánya miatt az egész szabályozás dől meg,

tehát ha a közzétett ÁSZF-ben valamely pontot támadnak, akkor az a pont lesz érvénytelen, és annak figyelmen kívül hagyásával kell elbírálni az ügyet.

Itt hiányzik az ÁSZF, és ily módon az egész jogviszony lesz semmis.

Előadta tovább az alperes (jelen per felperese), hogy az esetek döntő többségében vagy jegye volt, vagy a megszűnt társulás oldalán felmerült okból hiúsult meg a jegyváltás.

Az alperes (jelen per felperese) emlékezetből, típusos problémaként mondta, hogy a nagy címletű érmeiket a berendezések gyakran nem fogadják el, további korlátozás a legkisebb bedobandó címlet. A 60 napos értesítési kötelezettség vonatkozásában, illetve a fizetési meghagyás vonatkozásában is hivatkozott a ...-i Törvényszék álláspontjára: szabályszerű kézbesítést csak valós, bejelentett címen lehet eszközölni, tehát ha valahol útközben a kezébe nyomják, és átveszi, az nem szabályszerű kézbesítés.

A jogszabály nem tudomásszerzést, hanem kézbesítést ír elő, a Pp. szabályai e körben kógenssek. Hatálytalan volt a fizetési felszólítás, a közjegyzői eljárás is. Ő a ... utcában ugyan átvette a felszólítást, illetve a fizetési meghagyást, de ezek a kézbesítések érvénytelenek.

Hivatkozott arra is, hogy egységes adatbázis van, az nem az alperes terhére esik, hogy amikor a lakcímváltozást 2006-ban bejelentette, és erről kiállították az okmányt, az a közlekedési nyilvántartásba nem került át. A felperes akkor járt volna el megfelelően, ha mindkét nyilvántartás adatát lekéri.

Kiemelte, hogy közjegyzővel nem mászkálhat parkolni, a felperesi oldalon felmerült műszaki problémát ő emiatt nem tudja megfelelően bizonyítani, továbbá a reklamáció lehetősége sem biztosított.

A bíróság a felperesi kertesetet alaposnak találta.

Álláspontja szerint ÁSZF nélkül, a hivatkozott jogszabályok alapján megállapítható, hogy a várakozási övezetben várakozási díj-fizetési kötelezettség van, a díjfizetés elmulasztásának következménye a pótdíjfizetési kötelezettség.

Az ÁSZF hiányát nem találta olyan érvénytelenségi oknak, mely a jogszabályban megállapított fizetési kötelezettség alól mentesítené az alperest. Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy volt érvényes parkolójegye, az adott ellenőrzések időpontjában, illetve abban a körben is, hogy a felperes érdekkörében felmerült akadály miatt nem tudott teljesíteni az alperes, a bíróság álláspontja szerint ezeket az alperes nem bizonyította.

Kiemelte, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 9/D. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a várakozási díj és a pótdíj megfizetéséért a jármű üzembentartója felel. A 15. § (2) bekezdés rögzíti, hogy a díjfizetésért a Közúti Közlekedési Nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény szerinti üzembentartó felelős. A Közúti Nyilvántartásról szóló 1990. évi LXXXIV. törvény 2. § 9. pontja határozza meg az üzembentartó fogalmát: üzembentartó a jármű tulajdonosa, illetve akit a jármű jogszerű üzemeltetésével szerződés, vagy más hitelt érdemlő jogcím alapján a jármű nyilvántartásba bejegyezte.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az 1999. évi LXXXIV. törvény 33. § (1) bekezdés a.) pontja szerint a nyilvántartásba bejegyzett adatok módosítására okot adó körülmény bekövetkeztétől számított 15 napon köteles bejelenteni a bejegyzésre jogosult hatóságnál a járműtulajdonos (üzembentartó) a lakcímadatának a változását. Ezen változásbejelentési kötelezettségének pedig az alperes (jelen per felperese) nem tett eleget a közlekedési nyilvántartás felé.

A bíróság álláspontja szerint mind a felszólítások, mind a fizetési meghagyás kézbesítés megtörtént. Annál szabályosabb kézbesítés, minthogy a címzett veszi át a küldeményt, nem lehetséges.

Kiemelte, hogy a felperesnél felmerült műszaki akadály az alperes, jelen per felperese részéről nem került bizonyításra. Az alkotmánybírósági döntéssel kapcsolatos alperesi hivatkozás tekintetében utalt rá, hogy az Alkotmánybíróság 109/2009/AB. határozatában nem a perben alkalmazandó jogszabályt, hanem a megelőző 24/2009. (V.29.) Fővárosi Közgyűlési rendelet alkotmányellenességét állapította meg. Jelen esetben az alkalmazandó jogszabály a 30/2010.

(VI.04.) Fővárosi Közgyűlési rendelet, melynek alkotmányellenességéről alkotmánybíróági határozat nem született.

A ... számú határozata nem érinti a jelen per elbírálását, mivel az alperes nem állított olyat, hogy volt parkolójegye az adott esetre, melyet most bemutat a bíróságnak. Olyat sem állított az alperes, hogy már a felperesnek is bemutatta, és a felperes 48. § (3) bekezdés utolsó mondatára hagyta figyelmen kívül az alperesi bemutatást.

A ... döntéssel érintett jogszabályi részeket a bíróságnak nem kellett alkalmazni jelen ügyben. A bíróság abban a körben, amely jogszabályhelyek alapján a keresetet elbírálta, az alperes által leírtak ellenére nem észlelt alaptörvénybe, illetve jogszabályba ütközést, ezért nem kezdeményezett eljárást az Alkotmánybíróságnál, illetve a Kúriánál.

A felperes, azon per alperese, ezen ítélettel szemben fellebbezéssel élt.

...mint felperes és felperes neve, mint alperes között a ...-i Járásbíróságon ... szám alatt indult eljárás. A alperes neve a számú végzésével az ügy elintézéséből a ...-i Járásbíróságot kizárta és eljáró bírósággal a ...-i Járásbíróságot jelölte ki. A per tárgya parkolási díjtartozás volt, fizetési meghagyással szembeni ellentmondás folytán alakult perré az eljárás. A ...-i Járásbíróság 7. sorszáma alatt ítéletet hozott az ügyben, melyben kötelezte az alperest, jelen per felperesét, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.080.- forintot parkolási díj és pótdíj címén, és egyben 2.900.- forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 15.000.- forint eljárási illetéket.

A bíróság az ítéletében hivatkozott a Ptk. 705. § (1) bekezdésére, 216. § (1) bekezdésére, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15/D. § (3) bekezdésére, 15/C., 15/D., 15/E. §-ára, 33. § (1) bekezdésére.

Az alperes azon előadása kapcsán, hogy a felperes nem az érvényes lakóhelyének címére küldte meg a felszólító leveleket, a bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes, jelen per felperese, nem tett eleget a bejelentési kötelezettségének, azaz az alperes a nyilvántartott adataiban bekövetkezett változást, jogszabályi kötelezés ellenére nem jelentett be a gépjármű nyilvántartás központi szervéhez.

Nem fogadta el az alperes érvelését, miszerint a felperesnek, a korábban folyamatban lévő ügyekből, már meg kellett volna ismernie az alperes tényleges lakóhelyének címét. Kiemelte, hogy a BM Gépjármű Nyilvántartási Rendszeréből nyert adat közhiteles adat.

Hivatkozott az alperesi mulasztással, és az alperesi védekezéssel összefüggésben a Ptk. 4. §-ában foglaltakra.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezéssel élt, a fellebbezést követően költség mentessége engedélyezése iránti kérelmet, illetve kizárás iránti kérelmet terjesztett elő.

A ...-i Járásbíróság előtt a ... felperes és felperes neve alperes között ... számon volt per folyamatban parkolási díj megfizetése iránt. Az alperes, jelen per felperese, a bírósággal szemben kizárási kérelmet terjesztett elő, a alperes neve a ... számú végzésével az elfogultsági kifogást elutasította, a ...-i Városi Bíróságnak az ügy elintézéséből való kizárását megtagadta.

Az ügyben a bíróság 14. sorszáma alatt 2013. május 17. napján hozott ítéletet, melyben kötelezte az alperest, jelen per felperesét, hogy fizessen meg a felperes részére 14.480.- forintot, valamint 38.416.- forint perköltséget.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a perben arra hivatkozott, hogy a felperesi jogvesztő 60 napos határidőt elmulasztotta, továbbá nem tartozik a felperesnek, a parkolási szerződés, mint általános szerződési feltételek közzétételére kötelezett fogyasztói szerződés szolgáltatójának.

A felszólítás nem a korabeli és illetékesség alapjául szolgáló jelenlegi lakcímére ment ki.

Utalt arra, hogy nem kötelezhető olyan adatváltozás bejelentésére, mely egységes adatbázisként működik. A jogszabály a lakcím megváltozása közlekedési nyilvántartásba történő bejelentésének

elmulasztásához nem azt szankciót fűzi, hogy a parkolási díjat, és pótdíjat kellene fizetnie.

Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság több, így ... számú határozata értelmében is, az a jogszabály, amire a felperes a keresetét alapítja, jelen perben nem alkalmazható.

A bíróság a felperesi keresetet alaposnak találta, mindenek előtt hangsúlyozta, hogy nincs olyan alkotmánybírósági határozat, amely a jelen perben alkalmazandó Kkt., vagy Kgy. rendelet alkotmányellenességét állapítaná meg, az alperes tehát a Kgy. rendelet alkotmányellenességére nem hivatkozhat.

A bíróság álláspontja szerint a parkolási jogviszonyt tartalmát a jogszabályok határozzák meg, a bíróságnak alkotmányellenesség hiányában a jogvételt ezek alapján kell elbírálnia. Mindezzel kapcsolatban az alperes olyan körélményre nem hivatkozott, amely a perbeli jogviszonyban ne került volna szabályozásra, ezért az adott jogviszony a felperes esetleges belső utasításának, szabályzatának közzététele hiányában is elbírálható.

Rámutatott arra, hogy ha az alperes által megjelölt, a felperes belső utasításaiban, szabályzataiban foglalt parkolási szerződésre vonatkozó általános szerződési feltételek közzétételének esetleges elmulasztása azzal a következménnyel járna, hogy azok nem válnak a szerződés részévé, az önmagában a parkolási jogviszonyt nem érinti, a parkolási szerződést nem teszi semmisség. A Ptk. 209. § (6) bekezdés alapján pedig az alperes a Kgy. rendeletben szabályozott parkolás részletes feltételeit tartalmazó kérdések körében az általános szerződési feltételek tisztességtelenségére nem hivatkozhat. A felperes igazolta, hogy az alperes korábbi címére a parkolási esemény bekövetkezésétől számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a díj- és pótdíjfizetési felszólítását postára adta.

Kiemelte, hogy a lakcímváltozás közlekedési nyilvántartás felé történő bejelentése a Közüti Közlekedési Nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 33. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az alperes kötelezettsége, ennek elmulasztása az alperes terhére esik.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, kizárás iránti kérelmet is előterjesztve, ezen kérelem alapján a alperes neve, mint másodfokú bíróság a ... számú végzésével a ...-i Járásbíróságot az ügy elintézéséből kizárta, és eljáró bíróságnak a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

A ...-i Járásbíróság az alperes, jelen per felperese, költségmentesség iránti kérelmét bírálta el.

A ...-i Városi Bíróságon (...-i Járásbíróságon) ... szám alatt folyamatban a ...-ti Önkormányzati felperes és felperes neve alperes között, parkolási pótdíj megfizetése iránti per.

Az alperes jelen per felperese, az ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a felperesnek nem tartozik a parkolási szerződés, mint ÁSZF közzétételére kötelezett fogyasztói szerződés szolgáltatójának a Ptk. 4. § (4) bekezdésére alapítottan indított kereset kapcsán. A megadott időpontokra megváltott jeggyel is rendelkezett, amellet, hogy a perlés előtti felhívás nem a korabeli és az illetékesség alapjául szolgálóan jelenlegi lakcímére ment ki tényszerűen, ez ellentétes a 2006. évi CX. törvény 9. §-ában foglaltakkal.

További elutasítási okként hivatkozott, a már jelzett fogyasztói szerződésekre vonatkozó kógens, érvénytelenséget eredményező közzétételi szabály hiánya mellett, az Alkotmánybíróság 1813/B/2010. számú határozatára is.

A bíróság 4. sorszám alatt hozott ítéletet, melyben a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperes a Kkt. 15. § (5) bekezdésével összhangban nem bizonyította, hogy a 60 napos jogvesztő határidőn belül a díj és pótdíjfizetési felszólítását az alperes részére postára adta.

A lakcímváltozás közlekedési nyilvántartás felé történő bejelentése az alperes kötelezettsége, ennek elmulasztása az alperes terhére esik.

Leszögezte azt is, hogy az Alkotmánybíróság, az ... számú határozatával a Kgy. rendeletet 2010. június 30-val a jövőre nézve semmisítette meg, azért az alperes a Kgy. rendelet alkotmányellenességére alappal nem hivatkozhat.

Az ítélettel szemben az alperes, jelen per felperese fellebbezéssel élt, előadva, hogy azon túl, hogy szinte az összes esetre, parkolás eseményre jegye volt, és van, nem szeretné, ha az ügy lényegétől ez eltértené az ügyet, nem jött létre érvényes szerződés közte, és a felperes között.

A kényszerű fellebbezése alapját az ítélet 3. oldalán a 2,3,4 bekezdésében foglalt téves álláspont képezi. Ezen okból hivatkozott a közzétett 148/D/2005. (2009. 11. 17.) AB, és a 109/2009. az 1275/D/2009., az 1813/D/2010. és a 35/2011. alkotmánybírósági határozatra. Előadta, hogy a 30/2010. Fővárosi Közgyűlési rendelet szinte ugyanazon az alapon jogszabálysértő töretlenül, mint elődjei, egyetlen kivételtől eltekintve, vagyis összességében továbbra is alul szabályozott és egyoldalú erőt biztosító a felperes javára.

A alperes neve, mint másodfokú bíróság ... számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése a felperesi keresetet kimerítette, ezen túlmenően már nem terhelte az a kötelezettség, hogy az alperes ellenkérelmében előadott további hivatkozásokról (a Kgy. rendelet alkotmányellenességéről, az eljáró bíró legitimitásáról) állást foglaljon, illetve érdemben vizsgálja, és állást foglaljon abban a kérdésben, hogy a parkolási szerződés fogyasztói szerződésnek minősül-e vagy sem.

Ugyancsak nem vizsgálhatta, és nem tehetett ténymegállapítást arra vonatkozóan, hogy a felperes által becsatolt bizonyítékok alapján az alperes érvényes parkolójegy nélküli várakozása megállapítható-e vagy sem, hiszen érdemi döntése éppen arra vonatkozott, hogy a felperes követelését polgári perben nem érvényesítheti, így az érdemben nem is vizsgálható. Nem vizsgálható tehát a felperes által hivatkozott szerződések létrejötte, érvényessége, teljesítése, illetve a keresetben megjelölt önkormányzati rendelet alkalmazhatósága sem.

A ...-i Járásbíróság előtt ... szám alatt volt folyamatban per ... felperes, valamint felperes neve alperes, jelen per felperese között 360.800.- forint parkolási pótdíj és járulékai megfizetése iránt.

Az alperes, jelen per felperese, ellenkérelmében a perben arra hivatkozott, hogy 2006. évi CX. törvény 9. §-a alapján a 60 napos jogvesztő határidő elmulasztása miatt túl egyéb anyagi jogi kifogásai is vannak. 2006 óta ... lakik, és a ... szám alatt, ahová rendre a felszólítások mentek, nem.

Hivatkozott a 148/D/2005., 109/2009., 1275/D/2009., 1813/D/2010., 35/2011-es AB határozatokra, melyek alapján álláspontja szerint a parkolási szerződések semmisek.

Utalt arra, hogy nemcsak, hogy nem tartozik, mert vagy jegyei voltak, vagy telefonnal parkolt, de a parkolási szerződés érvényesen létre sem jött, létre sem jöhetett közte és a felperes között, a felperes rosszhiszemű magatartása, az alkotmánybírósági határozatok érveivel egyező ellenvetése szerint. Utalta arra, hogy a 2011-es alkotmánybírósági határozat alapján érvénytelen a szerződés, mivel közzé nem tett, így de facto nem létező általános szerződéses feltételekre hivatkozik a felperes.

A bíróság 4. sorszám alatt hozott ítéletet, mellyel kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 360.800.- forint, valamint 50.144.- forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 10.824.- forint illetéket. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította.

A bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a perbeli események időpontjában az alperes, jelen per felperese érvényes parkolójegy nélkül parkolt.

Hivatkozott az 1988. évi I. törvény 15/E. §-ára, 15/C. §-ára, 15. §-ára, megállapítva, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes nem a pilisszentkereszti, hanem a budapesti címére küldte a fizetési felszólításokat, hiszen az 1999. évi LXXXIV. törvény értelmében amennyiben a lakcíme megváltozik, akkor azt a nyilvántartásba az alperesnek kell bejegyeztetnie, ezen kötelezettségének elmulasztása a felperes terhére nem esik.

Az általános szerződési feltételekkel kapcsolatban rögzítette, hogy az alperes hivatkozása nem foghat helyt, hiszen nem igazolta, hogy a felperes milyen általános szerződési feltételekre alapítva érvényesít igényt az alperessel szemben, illetve az alkotmánybírósági határozatokra való

hivatkozásokkal kapcsolatban azt rögzítette, hogy az alperes, bár felsorolta az alkotmánybíróági határozatok számát, ugyanakkor nem fejtette ki, hogy az egyes alkotmánybíróági határozatok a peres eljárásban miért bírnak jelentőséggel, tekintettel arra, példaként kiemelve, hogy a 148/D/2005. alkotmánybíróági határozat az 1988. évi I. törvény 15. § (3) bekezdése és a 24/2009-es Fővárosi Közgyeűlési Rendelet alkotmányellenességét állapította meg, ugyanakkor a felperes jelen kereseti kérelmében egyik jogszabályhelyre sem alapította kereseti kérelmét.

Nem volt megállapítható a bíróság álláspontja szerint, hogy az alperes általi hivatkozások az alkotmánybíróági határozatokra mennyiben vannak összefüggésben a jelen peres eljárásban a 2012-es eseményekkel kapcsolatban tekintettel arra, hogy a felperes nem azokra a jogszabályokra hivatkozik kereseti kérelmében, amire az alperes érdemi ellenkérelmében hivatkozik.

Az ítélettel szemben az alperes, jelen per felperese, fellebbezéssel élt.

Az alperes elfogultsági kifogása kapcsán a alperes neve, mint másodfokú bíróság, a ... számú végzésével a ...-i Járásbíróságot az ügy elintéztésből kizárta, és eljáró bíróságu a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

A ...-i Városi Bíróság előtt ... szám alatt volt per folyamatban ... felperes és felperes neve alperes, jelen per felperese között 55.760.- forint és járuléka megfizetése iránt.

A bíróság a perben 5. sorszám alatt hozott ítéletet.

Az alperes a perben az előző perekben felhívott hivatkozásainak megfelelő hivatkozásokat tette.

A bíróság a felperes keresetét elutasította arra alapítva, hogy a felperes a Kkt. 15/D. § (1) bekezdésével összhangban nem bizonyítottam, hogy a 60 napos jogvesztő határidőn belül a díj- és pótdíjfizetési felszólítását az alperes részére postára adta.

Az ítélet tartalma megegyezett a fent megjelölt ... számú ítéletével, ezen ítéletek a alperes neve, mint másodfokú bíróság, az ... számú ítéletével a fellebbezett részében helybenhagyta. Ítéletét ugyanazon okokra alapozta, mint a fenti eljárásban született másodfokú ítélet.

Hasonló perek voltak még folyamatban a ...-i Járásbíróságon a ... felperes, és felperes neve alperes között parkolási pótdíj megfizetése iránt ... szám alatt.

Az alperes, jelen per felperese által bejelentett elfogultsági kifogás folytán az eljárásra a alperes neve, mint másodfokú bíróság a ... számú végzésével a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

A ...-i járásbíróság előtt az ügy száma ... volt.

14. sorszámú ítéletével a bíróság kötelezte az alperest, jelen pert felperesét, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 16.400.- forintot, és 34.071.- forint perköltséget. Az alperes ellenkérelmében foglalt hivatkozás jelen eljárásban is ugyan az volt, mint az előző eljárásokban.

A meghozott ítélettel szemben jelen per felperese fellebbezéssel élt.

A ...-i Járásbíróság előtt ... szám alatt volt folyamatban ... felperes és felperes neve alperes között per folyamatban parkolási díj és járuléka megfizetése iránt.

Az alperes által bejelentett kizárási kérelem folytán a alperes neve, mint másodfokú bíróság az eljárásból a ...-i Járásbíróságot kizárta, és a ...-i Járásbíróságot jelölte ki az eljárás lefolytatására a ... számú végzésével.

...-i Város Gondnoksága ... felperes és felperes neve alperes között parkolási díj megfizetése iránt a ...-i Városi Bíróságon ... szám alatt volt per folyamatban.

Az alperes kizárási kérelme folytán a alperes neve, mint másodfokú bíróság a ... számú végzésével az ügy elintéztéséből a ...-i Járásbíróságot kizárta, és eljáró bíróságu a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

A ...-i Járásbíróság a perben 15. sorszám alatt hozott ítéletet. Az ítélet indokai az alperes

ellenkérelmében felhozott indokok megegyeztek a fentiekben leírtakkal, az ítélettel szemben az alperes fellebbezést jelentett be.

A ...-i Járásbíróságon ... számon volt folyamatban eljárás ... felperes és felperes neve alperes között parkolási díj megfizetése iránt.

A alperes neve ... számú végzésével az ügy elintézéséből a ...-i Járásbíróságot kizárta, és eljáró bírósággal a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

A ...-i Járásbíróság az ... számú ügyben 16. sorszám alatt hozott ítéletet az alperes által az ellenkérelmében felhozottak és az ítélet indokolása ugyan azok voltak, mint a fentiekben megjelöltek.

... felperes és felperes neve alperes között parkolási díj megfizetése iránt a ...-i Járásbíróságon ... számon volt eljárás folyamatban.

A alperes neve, mint másodfokú bíróság ... számú végzésével a ...-i Járásbíróságot az ügy elintézéséből kizárta, és eljáró bírósággal a ...-i Járásbíróságot jelölte ki.

Az ... számon folyt eljárásban 14. sorszám alatt hozott ítéletet a ...-i Járásbíróság, ítéletének indokolása megegyezett a fentiekben jelzettekkel, az ítélettel szemben az alperes, jelen per felperese fellebbezéssel élt.

Ugyanilyen eljárás volt folyamatban a ...-i Járásbíróság előtt kijelölés folytán ... és ... szám alatt.

Az előbbiben a bíróság 15., az utóbbiban 13. sorszám alatt hozott ítéletet.

A ...-i Járásbíróságon további ilyen ügyek voltak még folyamatban számon.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a személyhez fűződő jogát, azzal, hogy jobb tudomása dacára, a nyilvánvalóan alkotmányosértő szabályozás, és azon alapuló gyakorlat ismeretében folytatta le ellenére és vesztere a pert, az eljáró bíró bírói esküjét is megsértve.

A Ptk. 76. §-a megsértése miatt a 84. § szerint annak megállapítását kérte, hogy az alperes sorozatosan, tendenciaszerűen a parkolótársaságok, vagy/és önkormányzatok javára elfogult, vele szemben ellenséges bírói hozzáállást tanúsított.

Előadta, hogy ... bírón kívül, vele egybevégezve, hasonlóan járt el az ...P. tanács is, sorozatosan, törvényben előírt indokolási kötelezettségét is rendre megsértve.

Annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes személyiségi jogát, amikor a nyilvánvalóan alkotmányosértő szabályozást kihasználva a parkolás semmis szerződések alapján folyt, és ezt az alperes nélkül mellőzte, hogy kifejezetten felhívta a felperes erre a figyelmüket.

Előadta, hogy a ... határozatot hozott, amely az előterjesztése alapján született, több pontban kifogásokat emelt, és két legfontosabbnak helyt adott a

Álláspontja szerint jelen ügyekben az ügy tárgya a lényeges, tehát nem az ő személye került megkülönböztetésre, hanem a másik felet különböztetik meg pozitívan és ennek ő a szenvedő alanya. Nem direkt érti ezt a megkülönböztetést, hanem az önkormányzati kört érti, mint egyfajta speciális alanyi kört.

Perújítási kérelmeket is nyújtott be az ügyekben született ítéletekkel szemben, de a perújítási kérelem kapcsán tett bejelentése is igazolja, hogy az új eljárásban is ugyanott folytatják, ahol az alapeljárásokban, exl ex kezelik a Pp-t, a Ptk-t, érdemben a kérelmeivel nem foglalkoznak.

Ez alatt azt érti, hogy itt típusos, „kaptafa” ügyekről van szó, 10-ből 9-ben ezt az önkormányzatok nyerik meg, alaki körülményeket vizsgálnak a bíróságok, például a 60 napos kézbesítési határidő megtartását, de egyéb kérdésekkel érdemben nem foglalkoznak.

Néha még azt is elfelejtik megvizsgálni, hogy a Pp. szerint képvisleti jogosultsága van-e az alperesi képviselőnek, illetve a felperesi képviselőnek.

A problémája az, hogy néhány alappontot vizsgálnak rutinszerűen, és itt ki is merül a vizsgálata a bíróságoknak, érdemben a többi, általa felvetett kérdéssel nem foglalkoznak. Olyan tehát, mintha a parkolási társaságok egy külön világ lennének, míg más közszolgáltatóknál van ÁSZF, van zöld szám, ingyenes, és a felvétel is visszahallgató ennek vonatkozásában, a parkolási társaságoknál ilyen nincs, még a felvételek visszahallgatására sincs lehetőség.

2014. június 27-én a ... a 30/2010-es ...-i rendeletet, illetve annak több pontját megsemmisítette, az önkormányzatok ezt tudják, mégis a megsemmisített szakaszrészek is még mindig fent vannak a honlapon, ezzel tájékoztatják, konzekvensen az összes önkormányzat, a fogyasztókat. A beszerzett 16 iratból, 15-ben teljes egészében ez köszön vissza, tehát 99%-a az ügyeknek azt tartalmazza, amit előadott.

Konkrét jegyzetelést végzett az egyes ügyek kapcsán, mind a 16 ügy kapcsán. 3 fő probléma merül föl: az első a Pp-ben foglalt indokolási kötelezettség elmulasztása.

A második probléma, hogy az ÁSZF hiányát nem úgy kezelik, mintha érvénytelenséget okozna az adott jogviszony vonatkozásában, holott fogyasztói szerződésről van szó.

A következő anyagi jogi probléma az, hogy a három, illetve négy alkotmánybírósági határozatot, illetve közülük a legfontosabbat, a 35/2011. számú utolsó alkotmánybírósági határozatot nem ismerik a bírák. Ez az alkotmánybírósági határozat egy olyan tételt ismétel meg az utolsó részében, ami evidencia, levezeti a korábbi szabályozás konkrét elemeinek konkrét hibáit, és a bírák azt kérdezik, hogyan kapcsolhatók egy korábbi szabályozásnak ezen hibái egy új szabályozásához. Ez számára azt jelenti, hogy nem ismerik, a korábbi, illetve új szabályozást, illetve nem hasonlítják ezt a kettőt össze.

Az alkotmánybíróság határozatának minden eleme, minden része kötelező. Ez az alkotmánybírósági határozat lefektet bizonyos tételeket, és ha azt mondja, hogy a 40-szeres pótdíjazás jogsértő, visszaélésszerű, akkor az új szabályozásnál is irányadó kell, hogy legyen.

Az, hogy a Parlament, vagy a Fővárosi Önkormányzat alkotmányos mulasztásban van, nem mentesíti a jogalkalmazót. Erre szolgálna az ÁSZF, hogy ezeket a hibákat, amiket az új szabályozás is tartalmaz, kiküszöbölje, hiszen az új szabályozás is ezt a negyvenszeres pótdíjat teszi lehetővé, de nem kötelezővé, tehát az ÁSZF ezeket a kérdéseket szabályozhatná.

Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a pótdíjból származik a parkolási társaságok legnagyobb bevétele úgy, hogy az Alkotmánybíróság azt mondta, hogy nem lehet bevétel-centrikus ez a rendszer, hanem forgalomszabályozási célú kell hogy legyen egy ilyen rendelet.

A másik probléma a bizonyítás kérdésére, hiszen fölvetett azt a költői kérdést, hogy elvárható-e, hogy egy parkoló, autóval közlekedő személy, közjegyzővel a hónap alatt közlekedjen. Az a probléma, hogy a szabályozás hiányos, tehát a szabályozás hiánya okozza ezt a konkrét problémát, ez pedig egy ÁSZF útján lenne orvosolható.

Szintén probléma - álláspontja szerint - eljárásjogi szempontból az, hogy egy anyagi jogi rendelkezést hogyan kell értelmezni. Ez a Kkt. 15/D. § (3) bekezdés utolsó mondata kapcsán merül föl. Ez a kivétel kivételét teremti meg, a gépjárművezetők adatváltozásáról szól. 2005 után az önálló gépjármű nyilvántartó hivatal beolvadt a lakcím-, és bűnügyi nyilvántartóba, ez a KEKKH néven ismert. Ez azt jelenti, hogy amennyiben ezen hivatalnál bejelenti a lakcímváltozást, az mindegyik nyilvántartás vonatkozásában bejelentést jelent.

Rengeteg kifogását utasították el ugyanakkor a Kkt. 15/D. §-ára alapozva, arra alapozva, hogy nem jelentetteb e a lakcímváltozást, és ezért küldte a parkolási társaság rossz címre a felszólítást. Ugyanakkor a 15/D. § (3) bekezdés utolsó mondata azt mondja, hogy mentesül valaki ez alól, és ezért kivételt teremt, kivéve ha alanyváltozás következett be. Az alanyváltozás a gépjármű tulajdonjogának átruházását jelenti, itt pedig nem ez a helyzet, tehát részéről a lakcímváltozás bejelentésre került, ezt magának a hatóságnak kellett volna minden nyilvántartáson átvezetnie. Gond a kézbesítés a Pp. 90. §-a szerint, és a ...i Törvényszéknek több olyan döntése is van, amely azt mondja, hogy a valótlán címhez kézbesítési joghatás nem fűződik. Sokszor leírják ugyanakkor, hogy

ha átvette, joghatályos a felszólítás, ugyanakkor nem a megfelelő címre küldték azokat, hiszen azok a Bank utcai címre szólnak, ami már megszűnt. Ugyanehhez a címhez tartozott postafiók, postafiókszám, postafiókszám tartozik a mostani címéhez, a ... szám alatti címhez is, a posta, mivel tudjam, hogy lakcímváltozás történt, ebbe a postafiókba beteszi a ... utcába szóló leveleket is.

A ...-i Törvényszék ugyanakkor rámutatott arra, hogy ehhez joghatás nem fűződhet, hiszen ilyen esetben visszaélésre adhat okot, ha valaki gyűjtőpostával kapja meg a küldeményeit, és véletlenül átvesz egy ilyen, nem a bejelentett címére szóló küldeményt is. A ... utcai címére régi ügyfelek, ismerősök küldenek még küldeményeket, melyeknek nyilván olyan jelentősége a kézbesítés vonatkozásában nincs, így nem hatalmazza föl senki a parkolási társaságot, hogy ezen címen küldje neki a küldeményeket.

A 60 napos kézbesítésénél arra hivatkoznak a parkolási társaságok, hogy nincs jogosultságok a lakcímnnyilvántartásból adatokat lekérni, a közjegyzői eljárásban azonban már nem a gépjármű nyilvántartó, hanem a lakcímnnyilvántartó adatait kellene közölniük, mégsem ezt teszik.

Ami ellentmondás folytán perré alakult ügy, az csak a jéghegy csúcsa, ugyanis az ügyeknek a fele az úgy zárult le, hogy a közjegyző előtt, a fél tudomása nélkül jogerőssé válik a címváltozások ügyekben a határozat.

A konkrét ügyek kapcsán előadta azt, hogy a ...-i Járásbíróságtól érkezett ügyekben 7 ügyben volt az, hogy a Bank utcára ment a felszólítás, az egyikben a közjegyző módosította időközben, igaz, hogy külön végzés nélkül a lakcímet. Az ... számú ügyben tehát a közjegyző a ... utcába küldte ki a fizetési meghagyást, amikor jelezte, hogy az nem jó, akkor már módosította mindenfajta külön végzés nélkül, ... kapta meg a fizetési meghagyást, illetve nem a fizetési meghagyást, hanem a perré alakulásról szóló határozatot.

Ugyanez volt a helyzet az ... számú ügyben is. Ez azért fontos, mert nem is konzekvensek a jogalkalmazásban, hiszen azt mondják, hogy szabályszerű a kézbesítés a ... utcára, ugyanakkor miért térnek át a ... címre.

A ...-i Járásbíróságtól bekért iratok kapcsán közös az, hogy az első három kifogása mindenütt megvalósult. A lakcímbjelentést a KEKKH-hoz megtette, abba olvadt bele a gépjármű nyilvántartó, tehát nincs külön hatóság, aminek ezt kellene nyilvántartania.

Az ügyekben a ... utcára történt a kézbesítés.

Az, hogy a ... csak 2014. június 27-én tette közzé a határozatát, nem azt jelenti, hogy ez csak abban az ügyben lenne irányadó, hanem minden elfekvő ügyben alkotmányvétségéről van szó. Itt a fogyasztóvédelmi szabályok negligálásáról van szó. Azokban az ügyekben, ahol fölmutatta a parkolójegyet, ott nyilvánvalóan pernyertes lett, illetve részben pernyertes, ugyanakkor a perköltség megfizetésére kötelezték, mondván, hogy okot adott a perre, holott álláspontja szerint ez nem így van.

Ezen ügyeknek semmi köze a hatályos szabályokhoz. Attól függ, hogy milyen hangulatban van a bíró, milyen hatások érték, nem kiszámítható ezen ügyekben az ítékezés.

A perekben azt kérte, hogy a bíróság intézzon felhívást a parkolási társasághoz, illetve az önkormányzathoz, hogy van-e ÁSZF közzétéve, volt olyan bíróság, amely ezt nem tette meg, volt amelyik megtette. Nyilván, ha megteszi ezt a felhívást, ahhoz hatások fűződnek. Az egyik perben az önkormányzat azt közölte, hogy azért nincs ÁSZF, mert a jogszabályok minden kérdést rendeznek. Erre azt kérdezte, hogy ismerik-e az alkotmánybíróság határozatát, mely azt mondja, hogy alulszabályozott ez a terület, de a bíróság tudomásul vette, hogy megválaszolta az önkormányzat ezt a kérdést. Az ... Pf. tanács két ítéletet semmisített meg, mely számára kedvező volt. Az egyikben hatályon kívül helyezés történt, a másikban pedig megváltoztatták az elsőfokú döntést.

Ez azért érdekes, mert a két ítéletben csak a felek voltak különbözőek, illetve ő volt a alperes, és más-más önkormányzatok voltak a felperesek, az indokolás teljes egészében ugyanaz volt, és az ... Pf. tanács semmiféle érdemi reakciót nem adott az ítéletben foglaltakra, illetve sommásan ledorongolta az elsőfokot, hogy miért tartja az ítéletét megalapozatlannak, kidolgozatlannak.

A másik felhívása az volt, hogy amennyiben elismeri a bíróság az alkotmánybíróság relevanciáját, akkor miért nem alkalmazza a határozatát.

Egyébként ... az ott parkolás ügyében eljáró bírók kidolgoztak egy közös rendszert, hogy mik azok a pontok, amiket vizsgálnak ilyen ügyekben. Álláspontja az, hogy még akár alkotmányosan is járnak el, de minden kérdést nem vizsgálnak meg, így például alanyiség nélkül is lehet perelni ezekben az ügyekben. Például ... egy olyan cég perel ilyen ügyekben, amiben kisebbségi tulajdona van az önkormányzatnak, holott jogszabály alapján kizárólagos tulajdonosnak kell lenni az önkormányzatnak az ilyen parkolási társaságok esetén.

Előadta, hogy jelen ügyekben nem arról van szó, hogy más felfogása lenne az eljáró bíróságnak mint neki, hanem a jogi kereteken belül nem tudja megvédeni a jogait, és az alapvető jogi garanciákat nem tartja be.

A személyiségi jogi vonzata olyan értelemben is jelentkezett ennek nála, hogy az egészségi állapota is jelentősen romlott ennek folytán, tehát anyagi és erkölcsi vonzatát is issza ezeknek a pereknek, ugyanis az elmúlt időszakban körülbelül 1 millió forint költséget okozott neki, hogy ezen ügyekben eljár, és pervesztes lett. Ezen követelések pedig jelenleg végrehajtás alatt vannak.

A Strasbourgi bíróság gyakorlata szempontjából a szabadságelvön, illetve a szólásszabadságon túlmenően a valós jogérvényesítéshez való jog is sarkalatos pont, itt pedig azt mondja a Strasbourgi bíróság, hogy annak van jelentősége a tisztességes eljárás szempontjából, hogy valós, reális elbírálási lehetőség volt-e, illetve valós, reális jogorvoslati lehetőség volt-e egy adott döntéssel szemben.

Az általa felhozottak csak a jéghegy csúcsa, ennek ellenére további jogsértések is történtek, például a szentendrei bíróság egyszer megállapította a kizártságát a vele kapcsolatos ügyekből, ugyanakkor egy idő múlva azt mondták, hogy mégsem kizártak, nem elfogultak, és hiába mutatta be nekik a Strasbourgi bíróság döntését, miszerint ha valaki kizárt, akkor az adott személy ügyeiből véglegesen kizárta magát, azt mondták, hogy ezt nem fogadják el, és eljárak az ügyében.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadása szerint az alperes az irányadó anyagi és eljárási szabályokat megtartotta, az eljárások a jogvitára irányadó anyagi és eljárásjogi mederben zajlottak. Az alperes egyetlen szervezeti egysége sem tanúsított olyan jogellenes magatartást, mely akár személyiségi jogsérelmet, akár bírósági jogkörben okozott kártérítést megalapozna.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A törvényszék a perbeli tényállást, a peres felek perbeli előadása, illetve a ...-i Járásbíróságtól és a ...-i Járásbíróságtól beszerezett ügyek iratainak tartalma alapján állapította meg.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A 76. § szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A 84. § (1) bekezdése szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

Jelen perben a törvényszéknek azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes valósított-e meg olyan jogszabálysértést, amely kirívó volt, és amely egyidejűleg a felperes személyiségi jogainak megsértését is eredményezte.

Jelen esetben az eljárásnak nem lehetett tárgya az, hogy a polgári bíróság egy másik bíróság polgári eljárását teljes egészében felülvizsgálja, az ügyben hozott döntését, ítéletét minősítse, új ítéletet hozzon. A törvényszék kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az eljáró bíróságok valósítottak-e meg kirívó jogszabálysértést, alkalmaztak-e mérlegelést nem tűrő jogszabályt kirívóan jogellenesen, és amennyiben igen, ezen magatartások a felperes személyiségi jogát sértették-e.

A felperes az egyenlő bánásmódra hivatkozott, ami azt jelenti, hogy a kötelezetteknek tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, mely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyekkel, vagy személyek egyes csoportjaival szemben közvetlen, közvetett hátrányos megkülönböztetést eredményez.

A 2003. évi CXXV. törvény 1. §-a szerint az egyenlő bánásmód követelménye alapján a Magyarország területén tartózkodó személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel, és jogi személyiségek nem rendelkező szervezetekkel szemben, azonos tisztelettel, és körültekintéssel az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni.

Az egyenlő bánásmód megtartását az adott per kontextusában kellett vizsgálni a felek között, e vonatkozásban pedig az egyenlő bánásmód megsértését nem látta megállapíthatónak a törvényszék, olyan körülmény az egyes ügyek irataiból nem merült föl, mely alapján a felperest ezen ügyek vonatkozásában hátrányos megkülönböztetés érte volna.

Önmagában az, hogy itt tucátperекről van szó, a hátrányos megkülönböztetés megállapítását nem alapozza meg. A perek nem a felperes személyére tekintettel zajlottak le ilyen módon, az egyes önkormányzatok, mint peres felek felperessel való szembenállásából sem vezethető le az egyenlő bánásmód megsértésére vonatkozó körülmény.

Maga a felperes is hivatkozott arra, hogy az egyes bíróságoknak kialakított gyakorlata van ezen perek lefolytatását illetően, ez azonban nem értelmezhető úgy, hogy az önkormányzatokat a bíróságok a felperessel szemben előnyben részesíték.

A felperes hivatkozott továbbá a tisztességes eljáráshoz fűződő joga megsértésére is.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog az Emberi Jogok Európai Egyezményében is megfogalmazásra kerül, annak 6. cikke akként rendelkezik (Az emberi jogok Európai egyezménye itt Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvény hirdette ki), hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog kapcsán a Pp. 2. §-a tartalmaz szabályozást a magyar jogban.

Leszögezhető ugyanakkor, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő jog nem személyhez fűződő jog, mint eljárási alapjog nem tekinthető egyben személyiségi jognak is, mivel a védendő érték nem közvetlenül az emberi személyiségből fakad. Ez a jog elsődlegesen nem az emberi individuum védelmét, hanem az állami közreműködés mellett zajló eljárások megfelelő funkciójú megvalósítását, illetve érvényesülését szolgálja (BDT. 2015. 3337. szám).

A perben az tényként volt megállapítható, hogy az egyes eljárási bíróságok a felperes ellenkérelmének, fellebbezésének nem minden pontjára reagáltak.

Egyes ügyekben tetten érhető, hogy megindokolták azt, hogy ez miért nem történt meg, más ügyekben ilyen utalást esetlegesen az ítélet nem tartalmazott.

Jelen eljárás ugyanakkor nem lehet tárgya annak, hogy a felperes kikényszerítse azt, hogy a bíróság állást foglaljon az általa felhozott és az alperes bíróságai által el nem bírált kifogásai tárgyában. A tisztességes eljáráshoz fűződő jogára való hivatkozása pedig személyiségi jogsértés megállapítását sem teszi lehetővé, a fent kifejtetek alapján.

Az esetlegesen megállapítható eljárási szabályszegések sem adhatnak alapot a felperes személyiségi joga megsértésének megállapítására, jelen esetben ugyanis szükséges lenne annak megállapítása is, hogy az eljárási szabályszegésekre éppen a felperes személyiségét alkotó lényeges tulajdonságok miatt került sor.

Jelen esetben pedig ez megállapítható nem volt.

Mindezek alapján a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, a törvényszék kötelezte őt a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. és 14. §-ainak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2015. november 30. napján

Dr. ...sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő